

173

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych rozliczających się z budżetem terenowym.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz art. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego działających według zasad rozrachunku gospodarczego, podległych radom narodowym, z wyjątkiem państwowych przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego i piekarniczego.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959, jeżeli spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w roku 1959 swój wynik w porównaniu z wynikiem osiągniętym w roku 1958, a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy — w porównaniu z wynikiem planowanym na rok 1958, suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisów § 2 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 — 20%. Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo poprawi wynik działalności w roku 1959 w porównaniu z wynikiem w roku 1958,

a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy — z wynikiem planowanym na rok 1958, dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości kwoty odpowiadającej 0,6% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959 za każdy procent poprawy rentowności, mierzonej stosunkiem procentowym sumy wzrostu zysku do sumy kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych w roku 1958.

§ 5. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na rok 1959 zakłada zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do roku 1958 — prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1959, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na 1959 r.

§ 6. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji, lub takie, które uległy zmianom organizacyjnym, mają prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie planowanego wyniku na rok 1959, a prawo do odpisu dodatkowego za poprawę wyniku w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1959.

§ 7. W przedsiębiorstwach, o których mowa w §§ 5 i 6, poprawę rentowności mierzy się stosunkiem procentowym sumy poprawy wyniku do sumy planowanych kosztów sprzedaży produkcji i usług przemysłowych na rok 1959.

§ 8. 1. W celu ustalenia wzrostu zysku w roku 1959 w porównaniu do roku 1958 należy dokonać w przejętych jednostkach, które rozliczały się z budżetem centralnym, odpowiedniej korekty wynikającej ze zmiany zasad finansowania kapitalnych remontów. Natomiast korekty z przyczyn określonych w art. 6 ust. 1 ustawy dokonuje się tylko w przypadku, gdy przedsiębiorstwo nie otrzymało dopłat różnicy cen

w trybie dotyczącym wyrównywania różnic cen, podziału zysku oraz finansowania środków obrotowych państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego.

2. Zmiany cen węgla i energii elektrycznej wprowadzone z dniem 1 stycznia 1959 r. nie stanowią podstawy do korekty wyników bilansowych, przewidzianej w art. 6 ust. 1 ustawy.

§ 9. W celu ustalenia wzrostu zysku w roku 1959 w porównaniu do roku 1958 w przejętych przedsiębiorstwach, które rozliczały się z budżetem centralnym i które w roku 1958 były deficytowe, przyjmuje się takie warunki, jak gdyby przedsiębiorstwa te wygospodarowały zysk w roku 1958 w wysokości 5% w stosunku do faktycznego kosztu własnego sprzedanej produkcji i usług, skorygowany o zyski i straty pozaoperacyjne za rok 1958. Ponadto należy dokonać korekty określonej w § 8.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 10. Minister Finansów może, na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), zezwolić przedsiębiorstwom na zaliczenie na fundusz zakładowy premii z produkcji eksportowej.

§ 11. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów, wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo ze sprzedaży wyrobów i usług po cenach nie zatwierdzonych w obowiązującym trybie.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełnią warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości

kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

V. Przepisy końcowe.

§ 13. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, jeżeli w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 14. Na podstawie decyzji Ministra Finansów wydanej na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego zakładów przedsiębiorstw wielozakładowych, jeżeli ich urządzenia księgowe pozwalają na ustalenie wyników działalności.

§ 15. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 16. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz